

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 21 maj 2003

Nr 360—364

INNEHÅLL

Nr		Sidan
360	Lag om ändring av rättegångsbalken	1795
361	Lag om ändring av 15 kap. 1 § strafflagen	1798
362	Statsrådets förordning om avfallsförbränning	1799
363	Statsrådets förordning om ändring av miljöskyddsförordningen	1822
364	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ersättande av skördeskador	1824

Nr 360

L a g

om ändring av rättegångsbalken

Given i Helsingfors den 16 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i rättegångsbalken 28 kap.,
ändras 17 kap. 21 och 34 §, 51 § 1 mom. och 65 § samt 31 kap. 10 § 1 mom. och 15 §,
dessa lagrum sådana de lyder, 17 kap. 21 § i lagarna 571/1948 och 5/1969, 34 § i nämnda
lag 571/1948 och i lag 947/1984, 51 § 1 mom. i lag 8/1994 och 65 § i lag 1052/1991 samt
31 kap. 10 § 1 mom. och 15 § i lag 109/1960, samt
fogas till 17 kap. 11 §, sådan den lyder i lag 690/1997, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande
2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., till kapitlet en ny 34 a § och till 31 kap. nya 8 a och
9 b § som följer:

17 kap.

Om bevisning

11 §

Om någon som inte har fyllt 15 år eller vars psykiska funktioner är störda, vid förundersökningen har avgett en berättelse som har videobandats eller lagrats genom någon annan jämförbar bild- och ljudupptagning, får denna berättelse dock användas som bevis vid domstol, om den åtalade har getts möjlighet att ställa frågor till den som förhörts. Be-

stämmelser om hörande av en dylik person som vittne eller i bevissyfte finns i 21 §.

21 §

Den som inte har fyllt 15 år eller vars psykiska funktioner är störda kan höras som vittne eller i bevissyfte, om domstolen anser att detta är lämpligt och om

- 1) personligt hörande har väsentlig betydelse för att saken skall kunna redas ut, och
- 2) hörandet sannolikt inte orsakar personen sådant lidande eller annat men som kan skada honom eller hans utveckling.

RP 190/2002
LaUB 30/2002
RSv 283/2002

Domstolen skall vid behov förordna en stödperson för den som skall höras. I fråga om stödpersonen gäller vad som i 2 kap. lagen om rättegång i brottmål (689/1997) föreskrivs om stödpersoner för målsägande.

Den som hörs skall förhöras av domstolen, om inte domstolen anser att det finns särskilda skäl att enligt 33 § anförtro parterna förhöret. Parterna skall ges tillfälle att genom domstolens förmedling ställa frågor till den som hörs eller, om domstolen anser det lämpligt, direkt till denne. Hörandet kan vid behov äga rum på någon annan plats än i domstolens rättssal.

34 §

Ett vittne, någon annan som skall höras i bevissyfte eller en målsägande kan höras vid huvudförhandlingen utan att en part eller någon annan person är närvarande, om domstolen anser att detta är lämpligt och förfarandet behövs

1) för att den som skall höras, eller någon som står i ett sådant förhållande till denne som avses i 15 kap. 10 § 2 mom. strafflagen, skall kunna skyddas för hot mot liv eller hälsa,

2) i det fall att den som skall höras annars skulle låta bli att berätta vad han vet om saken, eller

3) i det fall att någon stör eller försöker vilseleda den som skall höras medan denne talar.

Parterna skall ges tillfälle att ställa frågor till den som hörs.

Vittnen eller andra personer kan höras utan att allmänheten är närvarande enligt vad som föreskrivs i lagen om offentlighet vid rättegång (945/1984).

34 a §

Vittnen, andra som skall höras i bevissyfte eller målsägande kan höras vid huvudförhandlingen utan att de är personligen närvarande med anlitande av videokonferens eller någon annan lämplig teknisk dataöverföring där de som deltar i sammanträdet har sådan kontakt att de kan både höra och se varandra, om domstolen anser att detta är lämpligt och

1) den som skall höras inte personligen kan närvara vid huvudförhandlingen på grund av sjukdom eller av andra skäl eller om personlig

närvaro vid huvudförhandlingen orsakar oskäligen kostnader eller oskäligen olägenhet i förhållande till betydelsen av beviset,

2) trovärdigheten av den berättelse som den som skall höras avger kan bedömas tillförlitligt utan att han är personligen närvarande vid huvudförhandlingen,

3) förfarandet behövs för att den som skall höras, eller någon som står i ett sådant förhållande till denne som avses i 15 kap. 10 § 2 mom. strafflagen, skall kunna skyddas för hot mot liv eller hälsa, eller

4) den som skall höras inte har fyllt 15 år eller hans psykiska funktioner är störda.

Parterna skall ges tillfälle att ställa frågor till den som hörs.

I de fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten kan dock också telefon användas när någon hörs.

51 §

Bestämmelserna i 26 a, 31, 33, 34, 34 a och 41 § gäller i tillämpliga delar också sakkunniga.

65 §

När en part förhörs under sanningsförsäkran skall utöver 61 § iaktas vad som i 23, 24, 26, 32, 34 och 34 a § föreskrivs om vittnen.

31 kap.

Om extraordinärt ändringsökande

8 a §

En lagakraftvunnen brottmålsdom som gäller en förverkandepåföljd kan återbrytas till förmån för svaranden,

1) om förutsättningar finns enligt 8 § 1, 2 eller 4 punkten,

2) om en omständighet eller ett bevis åberopas som inte tidigare lagts fram och ett framläggande sannolikt hade lett till att yrkandet på förverkande hade förkastats eller till att förverkandepåföljden hade dömts ut väsentligt lindrigare, eller det annars finns synnerligen vägande skäl, med hänsyn till vad som åberopas och vad som i övrigt framgår, att ta upp frågan om förverkandepåföljden till ny prövning, eller

3) om åtalet för det brott, med anledning av vilket förverkandepåföljden dömdes ut, senare har förkastats såsom ostyrkt, eller det av någon annan anledning inte hade funnits förutsättningar att döma ut förverkandepåföljden till följd av att åtalet förkastats.

9 b §

En lagakraftvunnen brottmålsdom som gäller en förverkandepåföljd kan återbrytas till svarandens nackdel,

1) om en i 8 § 1 eller 2 punkten nämnd omständighet har förelegat och den kan antas ha inverkat på att en förverkandepåföljd inte har dömts ut eller att den har dömts ut väsentligt lindrigare än vad som borde ha varit fallet, eller

2) om en omständighet eller ett bevis åberopas som inte tidigare har lagts fram och ett framläggande sannolikt hade lett till att en förverkandepåföljd hade dömts ut eller att förverkandepåföljden hade dömts ut väsentligen strängare.

En dom återbryts inte av ett skäl som nämns i 1 mom. 2 punkten, om det inte görs sannolikt att parten inte har kunnat åberopa omständigheten eller beviset i fråga vid den domstol som har meddelat domen, eller genom att söka ändring i domen eller att han annars har haft giltigt skäl att inte åberopa omständigheten eller beviset.

Helsingfors den 16 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

10 §

Ansökan om återbrytande av en dom i tvistemål samt till nackdel för den åtalade i brottmål eller i sådana fall som avses i 9 b § till nackdel för svaranden skall göras inom ett år från den dag då sökanden fick del av den omständighet som ligger till grund för ansökan eller, om ansökan grundar sig på någon annans brottsliga förfarande, från den dag då domen angående detta vann laga kraft. Den nämnda tiden skall dock inte räknas från ett tidigare datum än den dag då den dom som begärs återbruten vann laga kraft. Då ansökan i tvistemål stöder sig på en omständighet som nämns i 7 § 1 mom. 4 punkten räknas tiden från den dag domen vann laga kraft.

15 §

Har ett skadeståndsyrkande eller något annat privaträttsligt yrkande framställts i ett brottmål, skall i ett ärende som gäller återbrytande av domen i målet till denna del tillämpas bestämmelserna om återbrytande av dom i tvistemål. Om domen återbryts till den del den gäller straffyrkande eller yrkande på förverkande, kan domen utan hinder av det ovan sagda samtidigt återbrytas även till den del den gäller ett privaträttsligt yrkande.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 361

L a g

om ändring av 15 kap. 1 § strafflagen

Given i Helsingfors den 16 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 15 kap. 1 § strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889), sådant detta lagrum
lyder i lag 563/1998, ett nytt 2 mom. som följer:

15 kap.

Om brott mot rättskipning

1 §

Osann utsaga inför domstol

någon hörs vid huvudförhandling med hjälp
av videokonferens, telefon eller någon annan
i 17 kap. 34 a § rättegångsbalken avsedd
lämplig teknisk dataöverföring.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller också när

Helsingfors den 16 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 362

Statsrådets förordning om avfallsförbränning

Given i Helsingfors den 15 maj 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 11 och 16 § miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) samt 18 § 1 mom. avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) sådant det lyder delvis ändrat i lag 605/1997:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på förbrännings- och samförbränningsanläggningar som förbränner fast eller flytande avfall enligt avfallslagen (1072/1993).

Förordningen tillämpas dock inte på

1) förbrännings- och samförbränningsanläggningar som enbart förbränner följande slags avfall:

a) vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall,
b) vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin, om den värme som alstras vid förbränningen återvinns,

c) vegetabiliskt fiberhaltigt avfall som uppstått vid produktion av nyfiberpappersmassa eller vid pappersproduktion från massa, om avfallet förbränns på produktionsplatsen i en samförbränningsanläggning och om den värme som alstras återvinns,

d) träavfall, med undantag för träavfall som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling med träskyddsmedel eller till följd av ytbehandling samt motsvarande träavfall från bygg- och rivningsavfall,

e) korkavfall,

f) radioaktivt avfall,

g) djurkroppar, som förbränns så som föreskrivs separat om behandlingen av dem i syfte att förebygga djursjukdomar,

h) avfall som uppkommer vid prospektering och utvinning av olje- och gasfyndigheter från offshoreplattformar och som förbränns på dessa,

2) försöksanläggningar som används för forskning och provning i syfte att förbättra förbränningsprocessen och som förbränner mindre än 50 ton avfall per år.

De särskilda krav som i denna förordning ställs i fråga om problemavfall tillämpas inte på följande problemavfall:

1) brännbart flytande avfall inklusive det oljeavfall som definieras i statsrådets beslut om oljeavfallshantering (101/1997), då det uppfyller följande krav:

a) massainnehållet av polyklorerade aromatiska kolväten, såsom polyklorerade bifenyler (PCB) eller pentaklorfenol (PCP), uppgår till koncentrationer som inte överstiger vad som anges i statsrådets beslut om oljeavfallshantering,

b) avfallet innehåller inte ämnen som räknas upp i bilaga 3 till avfallsförordningen

(1390/1993) i sådana mängder eller koncentrationer att förbränning av avfallet strider mot 1 och 6 § avfallslagen, och

c) avfallsets effektiva värmevärde uppgår till minst 30 MJ per kg,

2) brännbart flytande avfall som inte i den rökgas som är det direkta resultatet av dess förbränning kan orsaka andra föroreningar eller större mängder av föroreningar än de som uppstår vid förbränning av bränslen som avses i statsrådets förordning om svavelhalten i tung brännolja och lätt brännolja (766/2000).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *avfall* fast eller flytande avfall enligt avfallslagen,

2) *problemavfall* fast eller flytande problemavfall enligt avfallslagen,

3) *blandat kommunalt avfall* sådant avfall från boende eller från handel, industrier eller övriga anläggningar som till sina egenskaper och sin sammansättning liknar avfall från boende, men som inte utgör de slag av avfall som anges under rubrik 20 01 i den förteckning som utgör bilaga till miljöministeriets förordning om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall (1129/2001) och inte heller sådant avfall som nämns under rubrik 20 02 i förteckningen,

4) *förbränningsanläggning* en stationär eller mobil teknisk enhet eller utrustning för förbränning av avfall genom oxidering eller annan termisk behandling såsom pyrolys, förgasning eller plasmprocess, om de ämnen som uppstår vid behandlingen sedan förbränns, inklusive alla förbränningslinjer inom anläggningens område, utrymmen för mottagning och förvaring av avfall, utrustning för förbehandling vid anläggningen, anläggningens system för tillförsel av avfall, bränsle och luft, värmepannor, utrustning för behandling av rökgaser, utrustning för behandling eller förvaring av förbränningsrester och avloppsvatten vid anläggningen, avloppsrör och skorstenar samt apparatur och system för reglering av förbränningen samt för registrering och övervakning av förbränningen och förbränningsförhållandena,

5) *samförbränningsanläggning* en stationär eller mobil anläggning, vars huvudsakliga bruksändamål är energialstring eller tillverkning av materiella produkter och där avfallet utnyttjas som normalt bränsle eller tillskottsbränsle, eller där avfallet annars undergår termisk behandling i syfte att behandlas, inklusive samtliga samförbränningslinjer vid anläggningen och inom anläggningens område, utrymmen för mottagning och förvaring av avfall, utrustning för förbehandling vid anläggningen, anläggningens system för tillförsel av avfall, bränsle och luft, värmepannor, utrustning för behandling av rökgaser, utrustning för behandling eller förvaring av förbränningsrester och avloppsvatten vid anläggningen, avloppsrör och skorstenar samt apparatur och system för reglering av förbränningen samt för registrering och övervakning av förbränningen och förbränningsförhållandena,

6) *befintliga förbränningsanläggningar* sådana förbränningsanläggningar

a) för vilkas drift miljötillstånd har beviljats före den 28 december 2002 och som har tagits i drift senast den 28 december 2003,

b) om vars ansökan om miljötillstånd för driften kungörelse har publicerats före den 28 december 2002 och som har tagits i drift senast den 28 december 2004,

7) *befintliga samförbränningsanläggningar* sådana samförbränningsanläggningar

a) för vilkas drift miljötillstånd har beviljats före den 28 december 2002 och som har tagits i drift senast den 28 december 2003,

b) om vars ansökan om miljötillstånd för driften kungörelse har publicerats före den 28 december 2002 och som har tagits i drift senast den 28 december 2004,

c) för vilkas drift miljötillstånd har beviljats och som har tagits i drift före den 28 december 2002 och som dessutom har inlett avfallsförbränningen senast den 28 december 2004,

8) *nominell kapacitet* summan av förbränningskapaciteten i förbränningsanläggningens ugnar enligt specifikation av konstruktören och bekräftelse av verksamhetsutövaren och där särskilt beaktas värmevärdet hos avfallet uttryckt i kvantiteten avfall som förbränns per timme,

9) *utsläpp* direkt eller indirekt tillförsel av

ämnen, vibrationer, värme eller buller från punktbelastningskällor eller diffusa belastningskällor inom anläggningen till luft, vatten eller markgrund,

10) *utsläppsgränsvärde* den gräns som utsläppets massa, koncentration eller nivå, uttryckt i givna parametrar, inte får överskrida under en eller flera tidsperioder,

11) *dioxiner och furaner* i bilaga I till denna förordning uppräknade polyklorerade dibenso-p-dioxiner och dibensofuraner,

12) *förbränningsrester* sådant fast eller flytande avfall inklusive bottenaska och slagg, flygaska och pannaska, fasta reaktionsprodukter som uppkommer vid behandling av rökgas, slam från behandlingen av avloppsvatten som gasrening ger upphov till, förbrukade katalysatorer och förbrukat aktivt kol som uppstår vid förbränningsprocessen i förbrännings- eller samförbränningsanläggningen, vid behandling av rökgaser eller avloppsvatten eller vid andra processer i förbrännings- eller samförbränningsanläggningen,

13) *biomassa* ämnen som helt eller delvis består av vegetabiliskt material från jord- och skogsbruket och som kan användas för återvinning av dess energiinnehåll samt det avfall som avses i 1 § 2 mom. 1 punkten underpunkterna a—e.

3 §

Allmänna krav på ordnandet av verksamheten

Vid avfallsförbränning skall bestämmelserna i miljöskyddslagen (86/2000), avfallslagen och denna förordning samt vad som annars föreskrivs i miljötillståndet iakttas.

Verksamhetsutövaren vid en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall vidta erforderliga försiktighetsåtgärder i fråga om avlämning och mottagning av avfall för att förhindra eller i en så stor utsträckning som det i praktiken är möjligt minska skadeverningarna på miljön, särskilt förorening av luft, markgrund, ytvatten och grundvatten samt luktolägenheter och buller och de direkta riskerna för människors hälsa. Smittofarligt kliniskt avfall får inte blandas med avfall inom andra klasser före förbränningen, och det får inte heller behandlas på något annat

sätt i anläggningen före inmatningen i brännugnen.

4 §

Anläggningens ansvarige skötare

En förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall ha en ansvarig skötare med tillräcklig utbildning och arbetserfarenhet för uppgiften. Den ansvarige skötaren skall uppges för tillsynsmyndigheten.

5 §

Uppgifter om avfallet

Verksamhetsutövaren vid en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall se till att uppgifterna om det mottagna avfallet antecknas och att de olika avfallspartierna vägs. Avfallets vikt skall såvitt möjligt bestämmas i enlighet med klassificeringen i miljöministeriets förordning om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall.

I fråga om problemavfall skall dessutom uppgifter företes om

1) avfallets fysikaliska egenskaper och såvitt möjligt kemiska sammansättning samt all annan information om hur avfallet lämpar sig för förbränning i den planerade processen, samt

2) avfallets farliga egenskaper, de ämnen med vilka det inte får blandas och de andra försiktighetsåtgärder som skall vidtas vid behandlingen av avfallet.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. behöver inte tillämpas, om avfallet har uppkommit i verksamhetsutövarens egen verksamhet och om avfallet förbränns i en samförbränningsanläggning på den plats där det uppstår, och det genom miljötillståndet för verksamheten säkerställs att denna förordning iakttas i övrigt.

6 §

Krav på mottagning av problemavfall

Verksamhetsutövaren vid en förbrännings- eller samförbränningsanläggning för problemavfall skall se till att

1) de handlingar som krävs enligt statsrådets beslut om uppgifter som skall lämnas om problemavfall samt om förpackning och märkning av problemavfall (659/1996) och, vid behov, enligt rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen samt enligt bestämmelserna om transport av farliga ämnen kontrolleras, och

2) nödvändiga och representativa prover i mån av möjlighet tas före lossningen av ett avfallsparti för att de uppgifter som avses i 5 § skall kunna kontrolleras och arten av det avfall som förbränns skall kunna övervakas, samt att dessa prover förvaras i minst en månad efter förbränningen av avfallspartiet.

Vad som föreskrivs i 1 mom. behöver inte tillämpas, om avfallet har uppkommit i verksamhetsutövarens egen verksamhet och om avfallet förbränns i en samförbränningsanläggning på den plats där det uppstår, och det genom miljötillståndet för verksamheten säkerställs att denna förordning iakttas i övrigt.

7 §

Återvinning av energi

Den värme som alstras vid förbränningsprocessen i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall återvinnas så väl som det i praktiken är möjligt.

8 §

Förbränningsförhållanden

Vid förbränningsanläggningar skall avfallet förbrännas så fullständigt som möjligt så att den totala mängden organiskt kol i slagget och bottenaskan är mindre än tre procent eller glödningsförlusten är mindre än fem procent räknat på torr vikt. För säkerställande av detta skall avfallet vid behov förbehandlas.

Förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall konstrueras, byggas, utrustas och drivas så att temperaturen hos rökgaserna höjs på ett kontrollerat och homogent sätt till 850 °C under minst två sekunder också under de mest gynnsamma förhållandena, mätt i

närheten av brännugnens innervägg eller på något annat i miljötillståndet angivet representativt ställe i förbränningskammaren. Denna temperatur skall uppnås i förbränningsanläggningen efter den sista inblåsningen av förbränningsluft.

Innehåller det problemavfall som förbränns i förbrännings- eller samförbränningsanläggningen mer än en procent organiska halogenföreningar, uttryckt som klor, skall temperaturen höjas till 1 100 °C under minst två sekunder.

9 §

Brännarna och användningen av dem

Varje brännugn i förbränningsanläggningen skall utrustas med minst en stödbrännare. Denna skall vara sådan att den automatiskt slås på när temperaturen hos rökgaserna efter den sista inblåsningen av förbränningsluft sjunker under 850 °C eller när temperaturen vid förbränning av problemavfall som innehåller mer än en procent organiska halogenföreningar, uttryckt som klor, sjunker under 1 100 °C eller om temperaturen sjunker under den temperatur som bestämts enligt 11 §. Stödbrännare skall också användas under anläggningens start- och stopperioder för upprätthållande av de ovan angivna temperaturerna och så länge som det finns oförbränt avfall i förbränningskammaren.

Under start- och stopperioden, eller då rökgasernas temperatur sjunker under 850 respektive 1 100 °C eller om temperaturen sjunker under den temperatur som bestämts enligt 11 §, får i stödbrännaren inte matas in sådana bränslen som kan orsaka större utsläpp än de som uppstår vid förbränning av sådana bränslen som avses i statsrådets förordning om svavelhalten i tung brännolja och lätt brännolja eller av flyt- eller naturgas.

10 §

Inmatning av avfall i förbränningskammaren

Förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall använda ett automatiskt system som hindrar att avfall matas in

1) vid start, till dess att rökgasernas temperatur har nått 850 °C, eller 1 100 °C vid förbränning av problemavfall som innehåller mer än en procent organiska halogenföreningar, uttryckt som klor, eller tills den temperatur som bestämts enligt 11 § har uppnåtts,

2) under förbränningen när temperaturen sjunker under 850 °C, eller 1 100 °C vid förbränning av problemavfall som innehåller mer än en procent organiska halogenföreningar, uttryckt som klor, eller tills den temperatur som bestämts enligt 11 § har uppnåtts, och

3) under förbränningen när de kontinuerliga mätningar som föreskrivs i denna förordning visar att något av utsläppsgränsvärdena överskrider på grund av störningar eller fel i reningsutrustningen.

11 §

Bestämmande av förbränningsförhållanden i miljötillståndet

Om enbart avfall inom vissa avfallsklasser förbränns i en förbränningsanläggning eller endast vissa processer för termisk behandling används och det kan säkerställas i övrigt att kraven i denna förordning uppfylls, kan i miljötillståndet föreskrivas andra krav på temperaturen eller uppehållstiden än de som ingår i 8—10 §, förutsatt att varken mängden av förbränningsrester eller mängden av organiska föreningar i förbränningsresterna är större än då kraven enligt 8 och 9 § uppfylls.

Om enbart avfall inom vissa avfallsklasser förbränns i en samförbränningsanläggning och endast vissa processer för termisk behandling används i anläggningen och det kan säkerställas i övrigt att kraven i denna förordning uppfylls, kan i miljötillståndet föreskrivas andra krav på temperaturen eller uppehållstiden än de som ingår i 8 och 10 §, förutsatt att de i bilaga V till denna förordning angivna utsläppsgränsvärdena för den totala mängden organiskt kol och för kolmonoxid inte överskrider. Om den befintliga samförbränningsanläggningen är en barkpanna inom massa- och pappersindustrin, förutsätter beviljandet av miljötillstånd som innehåller sådana tillståndsföreskrifter dock att de i bilaga V till denna förordning angivna utsläppsgränsvärdena för den totala mängden organiskt kol inte överskrider.

2 430301/62

12 §

Utsläpp till luft

Förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall konstrueras, byggas, utrustas och drivas så att man kan förhindra sådana utsläpp till luft som orsakar betydande förorening av luften på marknivå. Rökgaserna skall släppas ut på ett kontrollerat sätt genom en skorsten. Skorstenshöjden skall bestämmas så att statsrådets förordning om luftkvaliteten (711/2001) beaktas samt så att verksamheten inte orsakar men för hälsan och inte heller annan betydande miljöförorening eller risk för sådan.

13 §

Gränsvärden för utsläpp till luft

Förbränningsanläggningar, samförbränningsanläggningar för obehandlat blandat kommunalt avfall och samförbränningsanläggningar för problemavfall skall konstrueras, byggas, utrustas och drivas så att halterna av föroreningar i rökgaserna inte överskrider de i bilaga V till denna förordning angivna utsläppsgränsvärdena.

Andra än i 1 mom. avsedda samförbränningsanläggningar skall konstrueras, byggas, utrustas och drivas så att de i bilaga II till denna förordning angivna utsläppsgränsvärdena inte överskrider i fråga om halterna av föroreningar i rökgaserna.

Resultaten av de mätningar som gjorts för kontroll av att utsläppsgränsvärdena iaktas skall räknas om enligt 19 §.

14 §

Utsläpp till vatten

Utsläpp av avloppsvatten från rening av rökgaser till vattendrag skall förhindras så effektivt som möjligt så som föreskrivs i miljötillståndet. Föroreningarna i avloppsvattnet, uppmätta på basis av det avloppsvatten som reningen av rökgaserna ger upphov till, får inte överskrida utsläppsgränsvärdena enligt bilaga IV till denna förordning. Avloppsvattnet får inte spädas ut i syfte att iaktta utsläppsgränsvärdena.

Förbrännings- och samförbränningsanläggningar jämte tillhörande avfallsupplag skall konstrueras och drivas på ett sådant sätt att otillåtna och oförutsedda utsläpp till markgrund, ytvatten och grundvatten förhindras. För lagring av dagvatten från anläggningsområdet eller av förorenat vatten från läckage eller brandsläckningsåtgärder på området skall det finnas en bassäng eller behållare som är tillräckligt stor för att uppbevara vattnet. Vid behov skall avloppsvattnet analyseras och behandlas.

Om avloppsvattnet från rökgasreningen behandlas vid anläggningen tillsammans med annat avloppsvatten som uppstår där, eller vid någon annan anläggning för rening av avloppsvatten som inte finns i anslutning till förbrännings- eller samförbränningsanläggningen, skall verksamhetsutövaren göra de i 20 § avsedda mätningarna

1) på avloppsflödet från rökgasreningssprocessen innan det leds vidare till den gemensamma anläggningen för rening av avloppsvatten,

2) på ett eller flera andra avloppsflöden än de som avses i punkt 1 innan de leds till den gemensamma anläggningen för rening av avloppsvatten,

3) vid den punkt där avloppsvatten efter slutförd rening släpps ut från förbrännings- eller samförbränningsanläggningen.

Verksamhetsutövaren skall göra erforderliga massbalansberäkningar för att bestämma de utsläppsvolymer i utsläppet av avloppsvatten som kan anses härröra från avloppsvattnet från rökgasreningen så att det blir möjligt att klargöra huruvida de i bilaga IV till denna förordning angivna utsläppsgränsvärdena iaktas.

15 §

Behandling av förbränningsrester

Mängden av förbränningsrester från driften av förbrännings- eller samförbränningsanläggningar skall begränsas så att den blir så liten som möjligt, och förbränningsresternas skadlighet skall förhindras så långt det går. Förbränningsresterna skall såvitt möjligt omedelbart återvinnas vid anläggningen eller på något annat sätt så som bestäms i miljötillståndet.

Transport och mellanlagring av torra förbränningsrester i form av stoft, såsom pannaska och torra förbränningsrester från rökgasbehandlingen, skall vid behov ske i slutna behållare så att spridning i miljön förhindras.

Innan beslut fattas om på vilka sätt de olika förbränningsresterna från en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall behandlas eller återvinnas skall erforderliga analyser göras för att bestämma deras fysikaliska och kemiska egenskaper samt deras skadlighet för miljön. Analysen skall gälla den totala lösliga fraktionen av förbränningsrester och den totala lösliga fraktionen av tungmetaller.

16 §

Mätkrav

Innan miljötillstånd beviljas skall man säkerställa att den i tillståndsansökan föreslagna metoden för mätning av utsläppen till luft och vatten överensstämmer med bilaga III till denna förordning.

I förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall sådan mätutrustning installeras och sådana metoder användas som gör det möjligt att kontrollera de med tanke på förbränningsprocessen relevanta parametrarna, förhållandena och utsläppen.

Tillsynsmyndigheten skall säkerställa att den automatiserade utrustningen för övervakning av utsläpp till luft och vatten är rätt installerad. Tillsynsmyndigheten skall dessutom säkerställa att utrustningen fungerar samt att utrustningen provas årligen. Kalibrering skall ske genom parallella mätningar med referensmetoder minst en gång vart tredje år.

17 §

Mätning av utsläpp till luft

I förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall utföras mätning av utsläppen till luft enligt bilaga III till denna förordning som följer:

1) mätningarna skall göras kontinuerligt i fråga om följande föroreningar:

- a) kväveoxider (NO_x) om ett gränsvärde för utsläpp av dem ingår i miljötillståndet,
- b) kolmonoxid (CO),
- c) den totala stoftmängden,
- d) den totala mängden organiskt kol (TOC),

- e) saltsyra (HCl),
- f) fluorväte (HF), och
- g) svaveldioxid (SO₂),

2) mätningarna skall göras kontinuerligt för följande driftparametrar som har samband med processens funktion:

a) temperatur invid brännugnens innervägg eller på något annat representativt ställe i förbränningskammaren som anges i miljötillståndet eller i beslutet om därtill hörande kontrollplan, samt

b) rökgasernas syrehalt, tryck, temperatur och halt av vattenånga, och

3) mätningarna skall göras minst två gånger per år i fråga om tungmetaller, dioxiner och furaner, dock så att mätningen under förbrännings- eller samförbränningsanläggningens 12 första driftmånader skall göras minst var tredje månad.

Rökgasernas uppehållstid, minimitemperatur och syrehalt skall verifieras på lämpligt sätt minst en gång i samband med att förbrännings- eller samförbränningsanläggningen tas i drift och under de mest ogynnsamma driftförhållanden som kan förutses.

18 §

Särskilda bestämmelser om mätning av utsläpp

De mätningar som avses i 17 § är inte nödvändiga i följande särskilda situationer:

1) kontinuerlig mätning av fluorväte (HF), om det i behandlingen av saltsyra (HCl) ingår skeden genom vilka man säkerställer att gränsvärdet för utsläpp av saltsyra inte överskrids och utsläppen av fluorväte i övrigt mäts periodiskt så som anges i 17 § 1 mom. 3 punkten,

2) kontinuerlig mätning av halten av vattenånga, om rökgasprovet torkas innan utsläppen analyseras,

3) kontinuerlig mätning av saltsyra (HCl), fluorväte (HF) och svaveldioxid (SO₂), om verksamhetsutövaren kan visa att utsläppen

av dessa föroreningar inte under några omständigheter kan överskrida de gränsvärden som bestämts för utsläppen och periodiska mätningar av utsläppen av de ovan nämnda föroreningarna i övrigt görs så som anges i 17 § 1 mom. 3 punkten.

Frekvensen i de periodiska mätningar av tungmetaller som föreskrivs i 17 § 1 mom. 3 punkten kan minskas till en gång vartannat år, och frekvensen i de periodiska mätningarna av dioxiner och furaner kan minskas till en gång om året, om

1) det avfall som förbränns endast omfattar sådana sorterade brännbara fraktioner av annat än problemavfall som inte lämpar sig för återvinning,

2) det avfall som förbränns uppfyller kriterierna i allmänt använda och gällande standarder för kvalitetskontroll av avfall,

3) avfallsförbränningen beaktas i en i 40 § avfallslagen avsedd plan, och

4) verksamhetsutövaren på ett tillförlitligt sätt kan visa, utgående från kvaliteten hos avfallet och mätning av utsläppen från förbränning av motsvarande avfall, att utsläppen under alla omständigheter ligger klart under de utsläppsgränsvärden som i bilaga II eller bilaga V till denna förordning fastställts för tungmetaller, dioxiner och furaner.

I de fall som avses i 1 mom. 3 punkten skall i miljötillståndet särskilt bestämmas om mätningarna. I de fall som avses i 2 mom. skall i miljötillståndet föreskrivas särskilt om avfallets kvalitet och egenskaper samt om frekvensen i mätningarna. Det sistnämnda momentet tillämpas dock högst till utgången av 2004.

19 §

Omräkning av mätresultaten för kontroll av utsläppsgränsvärden

Resultaten av utsläppsmätningarna skall räknas om så att de motsvarar nedan angivna omständigheter och i fråga om syre enligt den formel som avses i bilaga VI till denna förordning, som följer:

1) för rökgaser från förbränningsanläggningar (torr gas) en temperatur av 273 K, ett tryck på 101,3 kPa och en syrehalt på 11 procent,

2) för rökgaser (torr gas) från förbränning av sådant oljeavfall som anges i statsrådets beslut om oljeavfallshantering en temperatur av 273 K, ett tryck på 101,3 kPa och en syrehalt på 3 procent.

Om avfall förbränns i syrsatt luft i en förbrännings- eller samförbränningsanläggning, kan mätresultaten bestämmas på basis av syrehalten enligt miljötilståndet, där de särskilda omständigheterna i förbränningsprocessen beaktas.

Mätresultaten för förbränning i samförbränningsanläggningar skall bestämmas enligt den totalsyrehalt som beräknas enligt bilaga II till denna förordning.

För omräkning av resultaten av mätning av föroreningar i utsläppen från en förbrännings- eller samförbränningsanläggning för problemavfall skall den i 1 mom. 1 punkten avsedda standardiseringen av syrehalten göras endast i det fall att den syrehalt som uppmätts under samma period som halten av föroreningar är högre än standardhalten för syre.

20 §

Mätning av utsläpp till vatten

I förbrännings- och samförbränningsanläggningar skall de i bilaga III till denna förordning angivna mätningarna av föroreningar som släpps ut i vatten göras. Övervakningen av det behandlade avloppsvattnet skall följa miljöskyddslagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Följande mätningar skall göras vid den punkt där avloppsvattnet släpps ut:

1) kontinuerlig mätning av avloppsvattnets surhetsgrad, temperatur och flöde,

2) daglig mätning av totalt suspenderat material i form av stickprov eller enligt bestämmelserna i miljötilståndet genom representativa flödesproportionella prov som tagits under ett dygn,

3) mätning minst en gång i månaden av ett representativt prov som är proportionellt till flödet under ett dygn på utsläpp av de i bilaga IV till denna förordning avsedda föroreningarna 2—10, och

4) mätning minst en gång per halvår av dioxiner och furaner; under de 12 första

driftmånaderna dock minst en gång var tredje månad.

21 §

Registrering av mätresultaten

Samtliga mätresultat skall registreras, bearbetas och presenteras på ett ändamålsenligt sätt så att tillsynsmyndigheten vid behov kan kontrollera att de i denna förordning bestämda kraven på driften och de i denna förordning angivna utsläppsgränsvärdena iakttas.

22 §

Jämförelse mellan mätresultat och gränsvärden i fråga om utsläpp till luft

Gränsvärdena för utsläpp till luft överskrids inte, om

1) inget av dygnsmedelvärdena överskrider de utsläppsgränsvärden som anges i punkt 1 i bilaga V till denna förordning eller som bestämts med de metoder som avses i i bilaga II till denna förordning,

2) 97 procent av de dygnsmedelvärden som uppmätts under året inte överskrider utsläppsgränsvärdet enligt första strecksatsen i punkt 5 i bilaga V till denna förordning,

3) inget av medelvärdena för en halv timme överskrider de utsläppsgränsvärden som anges i kolumn A i punkt 2 i bilaga V till denna förordning eller 97 procent av de under året uppmätta medelvärdena för en halv timme inte överskrider de utsläppsgränsvärden som anges i kolumn B i punkt 2 i bilaga V till denna förordning,

4) inget av mätresultaten för tungmetaller samt för dioxiner och furaner överskrider de utsläppsgränsvärden som anges i punkterna 3 och 4 i bilaga V till denna förordning eller som bestämts med de metoder som avses i bilaga II till denna förordning, och

5) de utsläppsgränsvärden som anges i andra strecksatsen i punkt 5 i bilaga V till denna förordning eller som bestämts med de metoder som avses i bilaga II till denna förordning följs i övrigt.

Utsläppsmedelvärdet för en halv timme och för 10 minuter skall bestämmas enligt de värden som uppmätts under den egentliga

drifttiden minskade med de i bilaga III till denna förordning avsedda konfidensintervallerna. Dygnsmedelvärdena skall beräknas på basis av dessas medelvärden. Start- och stoppskedet räknas inte in i den egentliga drifttiden, om man under dessa skeden inte förbränner avfall.

För att dygnsmedelvärdet enligt 2 mom. skall vara representativt, får man under ett dygn förkasta högst fem medelvärden för en halv timme på grund av funktionsstörningar eller service i det system som används för kontinuerlig mätning. Under ett år får man av samma anledning förkasta högst tio dygnsmedelvärden vid kontinuerlig mätning.

Medelvärdena för mätningar under provtagningstiden och medelvärdena för de periodiska mätningarna av fluorväte (HF), saltsyra (HCl) och svaveldioxid (SO₂) skall bestämmas enligt kraven i 17 § 1 mom. 3 punkten och i bilaga III till denna förordning.

23 §

Jämförelse mellan mätresultat och gränsvärden i fråga om utsläpp till vatten

Gränsvärdena för utsläpp till vatten överskrider inte, om

1) 95 och 100 procent av mätresultaten för totalt suspenderat material inte överskrider de motsvarande utsläppsgränsvärden som anges i bilaga IV till denna förordning,

2) högst ett av mätresultaten för tungmetaller under året överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga IV till denna förordning eller, om i miljötillståndet föreskrivs fler än 20 prov om året, högst 5 procent av proverna överskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga IV till denna förordning, och

3) resultaten för dioxiner och furaner, vilka uppmäts två gånger per år, inte överskrider utsläppsgränsvärdet i bilaga IV till denna förordning.

24 §

Meddelande om överskridning av gränsvärdena

Om mätningarna visar att utsläppsgränsvärdena enligt denna förordning överskrider,

skall verksamhetsutövaren ofördröjligen informera tillsynsmyndigheten om detta.

25 §

Information

Tillsynsmyndigheten skall utarbeta en förteckning över förbrännings- och samförbränningsanläggningar och se till att allmänheten har tillgång till den.

Verksamhetsutövaren vid en förbrännings- eller samförbränningsanläggning skall årligen för tillsynsmyndigheten utarbeta en rapport om driften av anläggningen. Rapporten skall innehålla en beskrivning åtminstone av hur processen fungerar samt av utsläppen till luft och vatten i relation till utsläppsgränsvärdena enligt denna förordning. Allmänheten skall ha rätt att ta del av rapporterna. Rapporterna skall publiceras i elektronisk form.

26 §

Exceptionella driftförhållanden

I miljötillståndet skall föreskrivas om den längsta tillåtna tid under vilken utsläppen till luft och vatten på grund av tekniskt nödvändiga driftstopp, störningar eller fel i reningsutrustningen får överskrida de föreskrivna utsläppsgränsvärdena samt om den tid under vilken utrustningen för mätning av utsläppen får vara ur bruk.

Vid en störning som avses i 1 mom. skall verksamhetsutövaren inskränka driften eller avbryta den så snabbt som möjligt, tills den normala driften kan återupptas.

Under inga omständigheter får avfallsförbränningen vid en förbrännings- eller samförbränningsanläggning eller en förbränningslinje oavbrutet fortsätta i mer än fyra timmar, om utsläppsgränsvärdena överskrider. Den sammanräknade tiden för sådana situationer för alla de linjer i anläggningen som anslutits till samma apparatur för rening av rökgaserna får under ett år uppgå till högst 60 timmar. I sådana situationer som avses i detta moment skall det i övrigt ses till att kravet i 10 § 1 mom. 3 punkten följs.

Den totala stofthalten i utsläppen till luft från en förbränningsanläggning får under inga

omständigheter överskrida 150 mg/m³ uttryckt som medelvärde för en halv timme. Inte heller får gränsvärdena för kolmonoxidutsläpp och utsläpp av organiskt kol till luft överskridas. Alla övriga krav enligt 4 § och 8—12 § skall uppfyllas.

27 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2003.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 23 juni 1994 om förebyggande av luftförorening från anläggningar som förbränner kommunalt avfall (626/1994),

statsrådets beslut av den 28 augusti 1997 om förbränning av problemavfall (842/1997) samt 7 § statsrådets beslut av den 30 januari 1997 om oljeavfallshantering (101/1997).

På befintliga förbrännings- och samförbränningsanläggningar tillämpas denna förordning från och med den 29 december 2005. De författningar som upphävs genom denna förordning tillämpas till och med den 28 december 2005 på befintliga förbrännings- och samförbränningsanläggningar som hör till tillämpningsområdet för nämnda författningar. På sådana anläggningar tillämpas dock, utan hinder av vad som konstaterats ovan, de bestämmelser som nämns särskilt i bilagorna till denna förordning redan från och med den dag då förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 15 maj 2003

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Miljöråd *Markku Hietamäki*

*Bilaga I***Ekvivalensfaktorer för dibenso-p-dioxiner och dibensofuraner**

Vid bestämningen av totalkoncentrationen (den toxiska ekvivalensen) i fråga om dioxiner och furaner skall koncentrationerna av följande dibenso-p-dioxiner och dibensofuraner multipliceras med följande ekvivalensfaktorer innan de summeras:

	Toxisk ekvivalensfaktor
2,3,7,8 — Tetraklordibensodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Pentaklordibensodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Hexaklordibensodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexaklordibensodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexaklordibensodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptaklordibensodioxin (HpCDD)	0,01
— Oktaklordibensodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Tetraklordibensofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Pentaklordibensofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Pentaklordibensofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Hexaklordibensofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptaklordibensofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Heptaklordibensofuran (HxCDF)	0,01
— Oktaklordibensofuran (OCDF)	0,001

Bestämning av gränsvärden för utsläpp till luft från samförbränningsanläggningar

Gränsvärdena för samförbränningsanläggningar fastställs genom den formel (blandningsregel) som anges i punkt 1 i denna bilaga, om ett särskilt gränsvärde för de samlade utsläppen, "C", inte har angivits i punkterna 2—4 i bilagan.

1. Beräkning av utsläppsgränsvärden

Gränsvärdet för respektive förorening och för kolmonoxid i rökgaserna beräknas på följande sätt:

$$\frac{V_{\text{avfall}} \times C_{\text{avfall}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{avfall}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V_{avfall} är rökgasvolymen från förbränning av enbart avfall. Den bestäms på grundval av avfallet med det lägsta värmevärdet enligt uppgift i tillståndet och omräknas till de standardförhållanden som anges i denna förordning.

C_{avfall} är gränsvärdena för utsläpp från förbränningsanläggningar i bilaga V i fråga om de relevanta föroreningarna och kolmonoxid.

V_{proc} är rökgasvolymen från anläggningsprocessen, inbegripet förbränningen av de godkända bränslen som normalt används i anläggningen (avfall undantaget), beräknad på grundval av den syrehalt som föreskrivs i denna förordning. Om det saknas bestämmelser för detta slags anläggningar, skall man använda den verkliga syrehalt som rökgaserna har utan utspädning genom tillsats av luft som inte behövs för själva processen. Anvisningar om omräkning till övriga standardförhållanden ges i denna förordning.

C_{proc} representerar utsläppsgränsvärden fastställda i punkterna 2—4 i denna bilaga för vissa industrisektorer, eller – vid avsaknad av sådana gränsvärden – de utsläppsgränsvärden för de aktuella föroreningarna och kolmonoxid i rökgaserna från sådana anläggningar om vilka föreskrivs någon annanstans i lag när de förbränner bränslen som normalt är godkända (avfall undantaget). Vid avsaknad av sådana författningar skall utsläppsgränsvärdena i tillståndet användas. Om sådana gränsvärden saknas i tillståndet, skall de verkliga koncentrationerna användas.

C representerar samlade (totala) utsläppsgränsvärden samt syrehalt för vissa industrisektorer och föroreningar enligt punkterna 2—4 i denna bilaga, eller – vid avsaknad av sådana gränsvärden – samlade gränsvärden för utsläpp av kolmonoxid och aktuella föroreningar vilka ersätter utsläppsgränsvärdena enligt bilagorna till denna förordning. Den samlade syrehalten, som ersätter den syrehalt som omräkningen bygger på, bestäms utifrån förhållandet mellan delgasvolymerna.

2. Särskilda bestämmelser för cementugnar

Värdena anges som dygnsmedelvärden (för kontinuerliga mätningar). Provtagningsperioder och övriga mätkrav bestäms enligt 13, 17 och 18 §. Alla värden uttryckta i mg/m^3 (dioxiner och furaner i ng/m^3). Halvtimmesmedelvärden behövs enbart för beräkning av dygnsmedelvärdena.

Resultaten från de mätningar som gjorts för kontroll av att utsläppsgränsvärdena iakttas skall räknas om till följande standardförhållanden: temperatur 273 K, tryck 101,3 kPa, 10 % syre, torr gas.

2.1 Totala utsläppsgränsvärden (C)

Förorening	C
Total stoftmängd	30 ⁽¹⁾
HCl	10
HF	1
NOx för befintliga anläggningar	800 ⁽²⁾
NOx för andra än befintliga anläggningar	500 ⁽³⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxiner och furaner	0,1

⁽¹⁾ Miljötillståndet för cementugnar som förbränner mindre än tre ton avfall per timme får fram till den 1 januari 2008 föreskriva ett gränsvärde för stoftutsläpp på högst $50 \text{ mg}/\text{m}^3$.

⁽²⁾ Miljötillståndet för befintliga cementugnar med våtprocess eller för cementugnar som förbränner mindre än tre ton avfall per timme får fram till den 1 januari 2008 föreskriva ett totalt utsläppsgränsvärde för NOx på högst $1\,200 \text{ mg}/\text{m}^3$.

⁽³⁾ Utsläppsgränsvärdet för NOx tillämpas inte på cementugnar som beviljats miljötillstånd för driften och som har tagits i drift före den 28 december 2002 även om de inleder avfallsförbränningen efter den 28 december 2004.

2.2 Totala gränsvärden för utsläpp (C) av svaveldioxid (SO₂) och organiskt kol (TOC)

Förorening	C
SO ₂	50
TOC	10

Miljötillståndet kan föreskriva andra gränsvärden i fall då TOC och SO₂ inte härrör från avfallsförbränning.

2.3 Gränsvärden för utsläpp av kolmonoxid (CO)

Gränsvärden för CO-utsläpp kan anges i miljötillståndet.

3. Särskilda bestämmelser för energiproduktionsanläggningar

3.1 Dygnsmedelvärden (C_{proc})

Halvtimmesmedelvärden behövs enbart för beräkning av dygnsmedelvärden.

C_{proc} för fasta bränslen i mg/m³(n) (syrehalt 6 %):

Förorening	<50 MW _{th}	50—100 MW _{th}	100—300 MW _{th}	>300 MW _{th}
SO ₂				
Fast bränsle		850	200	200
Torv		400	400—200 (linjär minskning från 100 till 300 MW _{th})	200
NO _x		400	200	150
Stoft	50	50	30	30

Miljötilståndet för befintliga samförbränningsanläggningar på 100–300 MW_{th} med fluidiserad bäddteknik som förbränner fasta bränslen får fram till den 1 januari 2008 föreskriva följande C_{proc}-värden vid beräkningen av gränsvärden: för NO_x-utsläppen högst 350 mg/m³(n) och för SO₂-utsläppen högst 850–400 mg/m³(n) (linjär minskning från 100 till 300 MW_{th}).

C_{proc} för biomassa i mg/m³(n) (syrehalt 6 %):

Förorening	<50 MW _{th}	50—100 MW _{th}	100—300 MW _{th}	>300 MW _{th}
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	150
Stoft	50	50	30	30

Miljötilståndet för befintliga samförbränningsanläggningar på 100—300MW_{th} med fluidiserad bäddteknik som förbränner biomassa får fram till den 1 januari 2008 föreskriva ett C_{proc}-värde på högst 350 mg/m³(n) vid beräkningen av gränsvärdet för NO_x-utsläppen.

C_{proc} för flytande bränslen i mg/m³(n) (syrehalt 3 %):

Förorening	<50 MW _{th}	50—100 MW _{th}	100—300 MW _{th}	>300 MW _{th}
SO ₂		850	400—200 (linjär minskning från 100 till 300 MW _{th})	200
NO _x		400	200	175
Stoft	50	50	30	30

3.2 Totala gränsvärden för utsläpp (C)

Totala gränsvärden för utsläpp uttryckta i mg/m³(n) (syrehalt 6 %). Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst 30 minuter och högst åtta timmar:

Förorening	C
Cd +Tl	0,05
Hg	0,05
Sb +As +Pb +Cr +Co +Cu +Mn +Ni +V	0,5

Totala gränsvärden för utsläpp uttryckta i ng/m³(n) (syrehalt 6 %). Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst sex och högst åtta timmar:

Förorening	C
Dioxiner och furaner	0,1

4. Särskilda bestämmelser för andra anläggningar än de som avses i punkterna 2 och 3

4.1 Totala gränsvärden för utsläpp (C)

Totala gränsvärden för utsläpp uttryckta i ng/m³(n). Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst sex och högst åtta timmar:

Förorening	C
Dioxiner och furaner	0,1

Totala gränsvärden för utsläpp uttryckta i mg/m³(n). Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst 30 minuter och högst åtta timmar:

Förorening	C
Cd +Tl	0,05
Hg	0,05

*Bilaga III***Mätmetoder**

Mätningarna för att bestämma koncentrationer av föroreningar i luft och vatten måste genomföras på ett sådant sätt att de blir representativa.

För samtliga föroreningar, inbegripet dioxiner och furaner, gäller att provtagning och analys, liksom kalibrering av automatiska mätsystem med referensmätmetoder, skall utföras enligt CEN-standarder. Om CEN-standarder saknas skall ISO-standarder, nationella eller internationella standarder som kan garantera data av likvärdig vetenskaplig kvalitet tillämpas.

I fråga om dygnsmedelvärden av utsläpp skall värdena på de 95-procentiga konfidensintervallen i de enskilda mätvärdena inte överskrida följande procentandelar av gränsvärdena:

Kolmonoxid (CO):	10 %
Svaveldioxid (SO ₂):	20 %
Kvävedioxid (NO ₂):	20 %
Total stoftmängd:	30 %
Totalt organiskt kol:	30 %
Saltsyra (HCl):	40 %
Fluorväte (HF):	40 %

Gränsvärden för utsläpp av avloppsvatten från rökgasrening

Förorening	Gränsvärden för utsläpp i koncentrationer för ofiltrerade prover	
	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
1. Totalt suspenderat material (¹ (²		
2. Kvicksilver och kvicksilverföreningar om räknat till kvicksilver (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmium och kadmiumföreningar omräknat till kadmium (Cd)	0,05 mg/l	
4. Tallium och talliumföreningar omräknat till tallium (Tl)	0,05mg/l	
5. Arsenik och arsenikföreningar omräknat till arsenik (As)	0,15 mg/l	
6. Bly och blyföreningar omräknat till bly (Pb)	0,2 mg/l	
7. Krom och kromföreningar omräknat till krom (Cr)	0,5 mg/l	
8. Koppar och kopparföreningar omräknat till koppar (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nickel och nickelföreningar omräknat till nickel (Ni)	0,5 mg/l	
10. Zink och zinkföreningar omräknat till zink (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioxiner och furaner, beräknade som summan av enskilda dioxiner och furaner enligt bilaga I	0,3 ng/l	

(¹ Med suspenderat material avses suspenderade partiklar enligt statsrådets beslut om rening av sådant avloppsvatten från allmänt avlopp och vissa industrisektorer som leds in i vatten samt rening av sådant avloppsvatten från industri som leds in i allmänt avlopp (365/1994).

(² Miljötillståndet för befintliga förbränningsanläggningar kan fram till den 1 januari 2008 föreskriva ett gränsvärde för totalt suspenderat material enligt vilket 80 % av de uppmätta värdena för totalt suspenderat material får utgöra högst 30 mg/l och inget av dem får överskrida 45 mg/l.

Gränsvärden för utsläpp till luft från förbränningsanläggningar**1. Dygnsmedelvärden**

Total stoftmängd	10 mg/m ³
Organiska ämnen i gas- och ångform omräknat till totalt organiskt kol (TOC)	10 mg/m ³
Saltsyra (HCl)	10 mg/m ³
Fluorväte (HF)	1 mg/m ³
Svaveldioxid (SO ₂)	50 mg/m ³
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid; gäller befintliga förbränningsanläggningar med en nominell kapacitet över 6 ton/h samt andra än befintliga förbränningsanläggningar	200 mg/m ³ (*)
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid; gäller befintliga förbränningsanläggningar med en nominell kapacitet på högst 6 ton/h	400 mg/m ³ (*)

(* Fram till den 1 januari 2007 gäller inte gränsvärdet för NO_x-utsläpp anläggningar som endast förbränner problemavfall.

Miljötilståndet för befintliga förbränningsanläggningar får i fråga om utsläppsgränsvärdena för NO_x föreskriva att

- gränsvärdet för dygnsmedelvärdena fram till den 1 januari 2008 är högst 500 mg/m³ i fråga om anläggningar som har en nominell kapacitet på högst 6 ton/h,
- gränsvärdet för dygnsmedelvärdena fram till den 1 januari 2010 är högst 400 mg/m³ i fråga om anläggningar med en nominell kapacitet på över 6 men högst 16 ton/h och
- gränsvärdet för dygnsmedelvärdena fram till den 1 januari 2008 är högst 400 mg/m³ i fråga om anläggningar med en nominell kapacitet på över 16 men högst 25 ton/h som inte ger upphov till utsläpp till vatten.

Fram till den 1 januari 2008 får miljötilståndet för befintliga förbränningsanläggningar föreskriva ett dygnsmedelvärde på högst 20 mg/m³ för utsläpp av stoft.

2. Halvtimmesmedelvärden

	(100%) A	(97%) B
Total stoffhalt	30 mg/m ³	10 mg/ m ³
Organiska ämnen i gas- och ångform omräknat till totalt organiskt kol (TOC)	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Saltsyra (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Fluorväte (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Svaveldioxid (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Kvävemonoxid (NO) och kvävedioxid (NO ₂) omräknat till kvävedioxid; gäller befintliga förbränningsanläggningar med en nominell kapacitet på över 6 ton/h samt andra än befintliga förbränningsanläggningar	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(* Fram till den 1 januari 2007 skall utsläppsgränsvärdet för NO_x inte gälla anläggningar som förbränner enbart problemavfall.

Miljötillståndet för befintliga förbränningsanläggningar med en nominell kapacitet på 6—16 ton/h kan fram till den 1 januari 2010 föreskriva ett gränsvärde för NO_x-utsläpp, enligt vilket halvtimmesmedelvärdet inte överskrider 600 mg/m³ för kolumn A eller 400 mg/m³ för kolumn B.

3. Alla medelvärden skall bestämmas med en provtagningsperiod på minst 30 minuter och högst åtta timmar

Kadmium och kadmiumföreningar omräknat till kadmium (Cd)	totalt 0,05 mg/m ³	totalt 0,1 mg/m ³ (*)
Tallium och talliumföreningar omräknat till tallium (Tl)		
Kvicksilver och kvicksilverföreningar omräknat till kvicksilver (Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
Antimon och antimonföreningar omräknat till antimon (Sb)	totalt 0,5 mg/m ³	totalt 1 mg/m ³ (*)
Arsenik och arsenikföreningar omräknat till arsenik (As)		
Bly och blyföreningar omräknat till bly (Pb)		
Krom- och kromföreningar omräknat till krom (Cr)		
Kobolt och koboltföreningar omräknat till kobolt (Co)		
Koppar och kopparföreningar omräknat till koppar (Cu)		
Mangan och manganföreningar omräknat till mangan (Mn)		
Nickel och nickelföreningar omräknat till nickel (Ni)		
Vanadin och vanadinföreningar omräknat till vanadin (V)		

(* Fram till den 1 januari 2007 gränsvärden för befintliga förbränningsanläggningar som har beviljats miljötillstånd före den 31 december 1996 och som endast förbränner problemavfall.

Gränsvärdena i tabellen omfattar också utsläpp i gas- och ångform av de aktuella tungmetallerna och deras föreningar.

4. Dioxiner och furaner

Medelvärdena skall bestämmas under en provtagningsperiod på minst sex och högst åtta timmar.

Gränsvärdet avser den totala koncentrationen av dioxiner och furaner beräknad med hjälp av begreppet toxisk ekvivalens enligt bilaga I.

Dioxiner och furaner	0,1 ng/m ³
----------------------	-----------------------

5. Kolmonoxid

Följande gränsvärden för halterna av kolmonoxid (CO) i rökgaserna får inte överskridas (med undantag av start- och stopperioderna):

- 50 mg/m³ bestämt som dygnsmedelvärde,
- 150 mg/m³ för minst 95 % av alla 10-minutersmedelvärden eller 100 mg/m³ för samtliga halvtimmesmedelvärden.

I båda fallen får gränsvärdet inte överskridas under en godtycklig 24-timmarsperiod.

Miljötilståndet för förbränningsanläggningar med fluidiserad bäddteknik kan föreskriva ett utsläppsgränsvärde för kolmonoxid på högst 100 mg/m³ angivet som timmedelvärde.

*Bilaga VI***Formel för beräkning av utsläppskoncentration vid procentuell standardsyrekoncentration**

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = beräknad utsläppskoncentration vid procentuell standardsyrekoncentration

E_M = uppmätt utsläppskoncentration

O_S = standardsyrekoncentration

O_M = uppmätt syrekoncentration

Nr 363

**Statsrådets förordning
om ändring av miljöskyddsförordningen**

Given i Helsingfors den 15 maj 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* i miljöskyddsförordningen av den 18 februari 2000 (169/2000) 6 § 1 mom. 12 punkten underpunkt b samt *fogas* till 1 § 1 mom. 13 punkten en ny underpunkt c, till 12 § ett nytt 4 mom. och till förordningen en ny 20 a § som följer:

1 §

Tillståndsplikt

Miljötillstånd krävs för följande verksamheter som avses i 28 § 1 mom. miljöskyddslagen (86/2000):

13) avfallshantering samt vatten och avlopp:

c) verksamhet på vilken statsrådets förordning om avfallsförbränning (362/2003) tillämpas,

miljöskyddslagen samt i 1 § i denna förordning:

12) avfallshantering samt vatten och avlopp:

b) verksamhet på vilken statsrådets förordning om avfallsförbränning tillämpas, samt sådan tillståndspliktig verksamhet enligt 28 § 2 mom. 4 punkten miljöskyddslagen som berörs av 1 § 2 mom. 1 punkten underpunkterna c, f och g i den nämnda förordningen,

6 §

Tillståndsärenden som den regionala miljöcentralen behandlar

Om inte något annat följer av 31 § 1 mom. miljöskyddslagen eller av 5 § i denna förordning avgör den regionala miljöcentralen miljötillståndsärenden som gäller följande verksamheter som avses i 28 § 2 mom.

12 §

Ytterligare uppgifter om avfall och avfallshantering

Ifall statsrådets förordning om avfallsförbränning tillämpas på verksamheten, skall den tillståndsansökan som gäller driften dessutom innehålla uppgifter om

1) återvinningen av den värme som alstras vid förbränningen,

2) åtgärderna för minskning av mängden och skadligheten i fråga om förbränningsrester samt om återvinningen eller behandlingen av förbränningsresterna.

20 a §

Föreskrifter i tillståndsbeslut som gäller förbränning av avfall

Utöver vad som bestäms i 18 och 19 § skall i miljötillståndet för verksamhet som hör till tillämpningsområdet för statsrådets förordning om avfallsförbränning ingå följande föreskrifter:

1) det brännbara avfallet, angivet enligt avfallsklass på det sätt som i en bilaga till miljöministeriets förordning om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall (1129/2001) bestäms om avfallsklasser, samt de största tillåtna mängder därav som får brännas,

2) anläggningens största tillåtna förbränningskapacitet,

3) utsläppsgränsvärden för de föroreningar som definieras i statsrådets förordning om avfallsförbränning,

4) sådant som gäller övervakningen av avloppsvattnet och åtminstone avloppsvattnets surhetsgrad, temperatur och flöde,

5) provtagning och mätmetoder för kontroll av utsläppsgränsvärdena,

6) registrering och bearbetning av mätresultaten samt presentation av dem för tillsynsmyndigheten.

Miljötillståndet för verksamhet där problemavfall förbränns skall dessutom innehålla föreskrifter om problemavfallets minsta och största massflöde och värmevärde samt om de högsta tillåtna mängderna för olika föroreningar i problemavfallet såsom polyklorerade bifenyler (PCB), pentaklorfenol (PCP), klor, fluor, svavel och tungmetaller.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2003.

Miljötillstånd skall sökas senast den 31 december 2004 för sådan verksamhet enligt 1 § 1 mom. 13 punkten underpunkt c i denna förordning för vars del statsrådets förordning om avfallsförbränning inte har tillämpats i miljötillståndet.

Helsingfors den 15 maj 2003

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Miljöråd Markku Hietamäki

Nr 364

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ersättande av skördeskador**

Given i Helsingfors den 15 maj 2003

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av lagen den 21 december 2000 om ersättande av skördeskador (1214/2000) samt 13 § lagen den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om fastställandet av de skördeskadeersättningar som beviljas med stöd av lagen om ersättande av skördeskador (1214/2000), nedan *skördeskadelagen*, samt statsrådets förordning om ersättande av skördeskador (270/2003), nedan *skördeskadeförordningen*, samt det förfarande som skall iaktas i samband med ansökning, behandling och utbetalning av ersättningarna.

2 §

Kvalitativ skada

Med kvalitativ skada enligt 2 § 2 mom. skördeskadelagen avses en av en skadefaktor som anges i 1 mom. i nämnda paragraf föranledd skördeskada på ett vidsträckt område, vilken kan konstateras i samband med värdering av skördeskadan och med anledning av vilken

1) grobarheten hos vallfrön försämras så att de inte uppfyller de krav som föreskrivs med stöd av 4 § lagen om handel med utsäde (728/2000),

2) det uppkommer en partiell mögelskada som inverkar på skördens försäljningsduglighet eller användbarhet, eller

3) det uppkommer ett annat motsvarande fel som inverkar på skördens försäljningsduglighet eller användbarhet.

3 §

Normal odlingsseed på orten

Med normal odlingsseed på orten, vilken i 4 § 4 mom. skördeskadelagen anges som förutsättning för utbetalning av ersättning, avses att

1) åkern bearbetas och gödslas på ändamålsenligt sätt,

2) sådden eller planteringen sker på ett sätt som möjliggör jämn groning,

3) det vid odlingen används växtarter och växtsorter som lämpar sig för området,

4) det vid odlingen används en utsädes- eller plantmängd som är tillräcklig till sin omfattning och beskaffenhet,

5) växtskyddet har ombesörjts på ändamålsenligt sätt och flyghavre har bekämpats,

6) skiftets kulturtillstånd möjliggör produktionen av en för området normal bärgnings- och marknadsduglig skörd,

7) en ändamålsenlig växtföljd ombesörjs, samt att

8) skörden äger rum vid växtens sedvanliga skördetid, om det är möjligt att skörda.

En nyodling anses först den tredje vegetationsperioden uppfylla kravet på den i 4 § 4 mom. skördeskadelagen avsedda odlingsseed som är normal på orten.

4 §

Alderskrav på bärväxtbestånd

För skador på svarta och gröna vinbär kan skördeskadeersättning betalas det andra tillväxtåret efter planteringsåret. För skador på röda och vita vinbär samt krusbär kan skördeskadeersättning betalas det tredje tillväxtåret efter planteringsåret.

Har ett bärväxtbestånd föryngrats genom nedklippning betalas inte skördeskadeersättning för skador som uppstår under nedklippningsåret eller den vegetationsperiod som följer efter en höstbeskäring.

Har ett bärväxtbestånd inte föryngrats genom nedklippning, betalas inte skördeskadeersättning för skador på över 15-åriga växtbestånd. För skador på över 20-åriga bärväxtbestånd betalas skördeskadeersättning inte, även om växtbeståndet har föryngrats genom nedklippning.

5 §

Allmän förutsättning för betalning av ersättning

Skördeskadeersättning kan sökas enbart för skador som gäller den växt och det användningsändamål som har uppgetts i stödansökan gällande vegetationsperioden och det odlade skiftet.

De arealer som till följd av att normal odlingsseed inte iakttagits eller av andra skäl har lämnat utanför det skadeområde som ligger till grund för skördeskadeersättningen, innefattas i den areal som används vid uträkningen av normskörden.

6 §

Sökande av ersättning

Ersättning för skördeskador söks genom en ansökan om skördeskadeersättning som görs

på jord- och skogsbruksministeriets blankett nr 118 omedelbart efter att skadan inträffat. I fråga om skador på trädgårdsväxter skall ett skriftligt odlingskontrakt enligt 2 § 7 punkten skördeskadeförordningen bifogas ansökan.

Om skadan kan konstateras först vid skörden kan ansökan göras i samband med skörden. Ansökan skall dock göras i god tid innan skörden har avslutats på det jordbruksskifte som råkat ut för skördeskadan. I fråga om övervintringsskador skall ansökan göras innan det skadade växtbeståndet bryts upp. På grundval av en ansökan som gjorts efter avslutad skörd beviljas inte ersättning.

Angående sådan skörd som har förblivit oskördad skall en ansökan om skördeskadeersättning göras senast den 31 oktober det år vars vegetationsperiod skördeskadan i fråga gäller. I fråga om skador på sockerbeter kan ansökan emellertid göras senast den 30 november det år vars vegetationsperiod skördeskadan i fråga gäller.

7 §

Värdering av skördeskador

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet skall värdera skördeskadorna så fort som möjligt efter att en ansökan om skördeskadeersättning anhängiggjorts.

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet skall bedöma storleken av sådana skador som föranletts av en i 2 § skördeskadelagen avsedd skadefaktor. För konstaterande av en kvalitativ skada som avses i 2 § i denna förordning skall den som söker skördeskadeersättning tillställa kommunens landsbygdsnäringsmyndighet analysbevis som påvisar skördens kvalitet.

Det växtbestånd som är föremål för ansökan om skördeskadeersättning får förstöras först efter att skördeskadorna har värderats.

Över värderingen av skördeskador får besvär inte anföras särskilt.

8 §

Värdering av andra skador

Om det konstateras att andra skadefaktorer än de som anges i 2 § skördeskadelagen har

Nr 364

åsamkat odlingen skada, skall också uppgifter om dessa antecknas i värderingshandlingarna. Även skadefaktorerna och skadans omfattning skall bedömas.

Om det på samma jordbruksskifte har inträffat både en skördeskada och en skada som orsakats av hjortdjur eller rovdjur, beaktas inte vid värderingen av skördeskadan de skador som orsakats av hjortdjuren eller rovdjuren.

9 §

Värderingsavgifter och ersättningar

För värdering av lägenhetsbestämda skördeskador kan kommunen hos den som söker skördeskadeersättning ta ut en avgift som uppgår till högst 20 euro per värderingsgång och högst 2 euro för varje påbörjat hektar av skadeområdet.

Fakturan från en rådgivningsorganisation som anlitats vid värderingen av skördeskador godkänns av kommunen, och sänds därefter till jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral.

För sakkunniginsatser hjälp som används

Helsingfors den 15 maj 2003

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

vid värdering av skördeskador kan ersättning betalas enligt följande:

1) för den tid som använts till uppgiften högst 50 euro i timarvode, och

2) i resekostnadsersättning högst maximalbeloppet av en ersättning som skall betraktas såsom skattefri enligt skattestyrelsens för tillfället gällande beslut om skattefria resekostnadsersättningar.

10 §

Övervakning

Arbetskrafts- och näringscentralens landsbygdsavdelning övervakar behandlingen av skador genom stickprovskontroller.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 21 maj 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lagstiftningsråd Esko Laurila